

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Titvlvs X. De Advocatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

TITVLVS DECIMVS.

De Advocatis.

Articulus Primus,

De Advocatorum Obligatione.

ADvocatus dicitur qui in forensibus negotiis proponendis & discutiendis parti suam præbet Patrocinium, verbo vel scripto, hujus præcipuæ qualitates & obligationes sunt sequentes. 1. *Ætas congrua*: non enim pueri ad Advocatorum officium admittendi. 2. *Doctrina probata*: ut nimirum jurisprudentiæ cum fructu studuerint, & gradum Licentiæ aut saltem sufficientem scientiam testimonio Doctorem Academia in qua studiis vacarunt adepti fuerint. 3. *Fidelitas*: ut nimirum justitiæ primo, demum clientibus in iis que causam concernunt, fidem & fidelitatem servent, utrique parti non inserviant, aut sui Clientis imbecillia argumenta adversæ parti non revelent, nihilque injustum aut iniquum etiam contra adversam partem moliantur. 4. *Diligentia*, ne ex negligentia &

Q

tia &

tia & defectu studii, tempestivæ & accuratæ responsiones & comparitiones desint, & ex similibus causis contingat, causam alias justam periclitari cum clientis damno. §. Prudentia ac vita bona cum experientia & praxi conjuncta. Supponendum etiam est juramentum Advocatorum, quo se obligant & jurant, diligenter & ex fide, hoc est fideliter, officium suum præstituros, item se cognita causa improba vel penitus desperata, scienter mala cōscientia liti non patrocinatorios, immo si causa procedente aliquid tale sibi cognitum fuerit à cause Patrocinio recessuros.

Articulus Secundus.

De Advocatis Pauperum.

I. **N**E causæ Pauperum & miserabilium personarum, ex defectu mediorum aut advocati & procuratoris perdantur, & exinde talium sequatur oppressio, tenentur Magistratus & Judices, pauperi & miserabili personæ, ubi similibus causæ agitantur, assignatis advocatis ac procuratoribus providere ne opprimantur. De his per

per Scripturam monentur *Psal. 81. Eripite pauperem, & egenum de manu peccatoris liberate, &c.* Item obligantur Judices ubi pauperes personæ ob defectum stipendii advocatos in suis causis vitæ subsidia, vel famam vel aliam gravem necessitatem concernentibus non reperiunt, illis de publicis sumptibus, Advocatos ac Procuratores constituere, quia illorum est in necessitate extrema aliis providere. Item quilibet advocatus à paupere vel miserabili persona rogatus, ut causam suam aliquam urgentem agat, cum, ut supponitur non habeat unde salarium ei det, tenetur sub peccato mortali gratis advocare: quia necessitatem extremam patienti tenetur Christianus ex præcepto Charitatis, sub peccato mortali subvenire. Item: etsi Clericis non liceat in causis Civilibus advocare, id tamen licet in causis pauperum & miserabilium personarum, & fundatur in charitatis debito & necessitate.

Q 2

Arti-

Articulus Tertius.

De Peccatis Advocatorum.

1. **P**Eccant tam contra Juramentum quam contra justitiam gravissime qui causas omnino improbables sustinet, & qui tales quærent processus & ad hos clientes instigant.
2. Qui omnino in justas causas defendunt, vel si aliquam speciem probabilitatis habeant, eloquentiæ lenociniis & meris fallaciis ita vestiunt ut non nunquam justa causa periclitetur immo omnino succumbat.
3. Peccant qui injustitiam causæ deprehendentes nihilominus illam prosequuntur.
4. Qui lites & causas suis astutiis protrahunt, quæ brevi tempore poterant finire & hoc ut lucra sua augeant.
5. Qui sua negligentia vel ignorantia sunt causa quod causæ etiam justæ perdantur.
6. Qui cum adversa parte colludunt vel quovis modo suis clientibus sunt infideles, quod vel parti secreta revelent, vel utrique deserviant.

porro grave restitutionis jugum imminet

net advocatis in omnibus illis peccatis quę triplicem malitiam habent. Deum enim per juro & injustitia offendunt, judicem decipiunt aut decipere tentant: Clientes aut partem in bonis temporalibus lædunt: ita ut ex omni parte restitutionem damni temporalis, interdum etiam honoris & famę lesę obligentur.

TITVLVS VNDECIMVS.

De Procuratoribus.

Articulus Primus.

De Procuratorum Obligatione & Peccatis.

1. **P**ROCURATOR ad lites dicitur, qui nomine Clientis litem in iudicio contestatam prosequitur, & ad finem deducere conatur, in tali vero procuratore requiritur. 1. Idoneitas, quę consistit in eo ut non laboret aliquo defectu pro quo à iudicii actionibus repellatur. Nimirum: ut non sit mulier sed vir, non puer, non fatuus, aut furiosus, non infamis: sed habeat illas qualitates quas quęlibet Curia requirit. 2. Au-

Q 3

ctori-